

и похвални отзиви, и „Градиво по обичайното право“ отъ Родопски, както и студиитѣ по нашитѣ задруги и градинарски дружини отъ Ив. Ев. Гешовъ.

Българската Иллюстрация на Янка Ковачевъ, която той захвана да издава въ 1880 година, веднѣжъ въ мѣсецътъ, трая до 20-та си свръска. Тѣзи иллюстрация е може да се каже първий — опитъ за едно българско иллюстрирано списание. То обѣщаваше да бѣде единъ хубавъ журналъ, но отъ какъ проживѣ краткъ колебимъ животъ прѣстанъ като не даде надѣжда за подновяване.

Религиозната литература въ княжеството въ туй врѣме освѣнъ в. „Селянинъ“ видѣла бѣ появлянето на „*Духовенъ Прочитъ*“ и „**Християнско Братско Слово**“ — Последното списание е издавано отъ настоятелството на софийското свещеническо братство „Прѣподобний Ив. Рилскій.“ То почна да излазя прѣзъ мѣс. априлий 1889 година въ София и отъ него сж излѣзли само 6 книжки, подъ редакцията на протоиерея Тодоръ С. Митевъ и свещенодякона Игнатъ Рилски.

Духовенъ прочитъ е излазялъ въ Търново една година прѣзъ 1881 и 1882 год. веднѣжъ въ мѣсеца подъ редакцията на прѣосв. Бранитскій епископъ Климентъ, сега Високо прѣосвещенний Търновскій митрополитъ, старъ книжовникъ, извѣстенъ по мирското си име Василь Друмевъ, авторъ на прѣкрасната повѣсть „Нещастна фамилия“ и на най-хубавата у насъ драма „Иванко, убиецътъ на Асѣна.“ Цѣлътъ на „Духовенъ прочитъ“ е била да даде на нашитѣ свещеници както и на всѣки православенъ българинъ възможность да се запознайтъ йоще по-добрѣ съ по-главнитѣ истини на нашата православна вѣра, съ по-главнитѣ свои обязанности и свойства на нашия духовенъ животъ и така да се помогне за нашето религиозно-нравствено развитие и улучшение.

Учебенъ Вѣстникъ, въ София, излазялъ е мѣсечно прѣзъ 1883 г. подъ редакцията на С. Вацовъ, излѣзли сж само 19 книжки. Много сериозно и полезно списание, въ което се печатахъ всички нови закони, правилници и окръжни на Министерството на Народното Просвѣщение, така щото туй списание имаше характеръ полуофициаленъ.

Педагогическо-учебната работа е извикала йоще нѣколко списания: *Здравецъ* (София), редактори А. Безеншекъ, Хр. Костандиновъ и Тончо Мариновъ мѣсечно, излѣзе три годишнини; — *Наставникъ* (Варна — 1881 год. седмиченъ листъ) 22 броя, подъ редакцията на Блъсковъ; — *Просвѣщение*, вѣстникъ ежемѣсеченъ за родители и учители (Свищовъ, подъ ре-